

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 920

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 octombrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
265. — Lege pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2004 dintre România și Comisia Comunităților Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în România, semnat la Bruxelles și, respectiv, la București la 12 mai 2005	2	România și Comisia Comunităților Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în România, semnat la Bruxelles și, respectiv, la București la 12 mai 2005
Acord anual de finanțare 2004 între România și Comisia Comunităților Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în România	2-5	6
967. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2004 dintre		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
		Decizia nr. 436 din 15 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului
		6-8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2004
dintre România și Comisia Comunităților Europene
cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură
și dezvoltare rurală în România, semnat la Bruxelles
și, respectiv, la București la 12 mai 2005****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul anual de finanțare 2004 dintre România și Comisia Comunităților Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în România, semnat la Bruxelles și, respectiv, la București la 12 mai 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 5 octombrie 2005.
Nr. 265.

ACORD ANUAL DE FINANȚARE 2004**între România și Comisia Comunităților Europene cu privire la Programul special de aderare
pentru agricultură și dezvoltare rurală în România**

Guvernul României, acționând pentru și în numele României, denumit în continuare *România*, pe de o parte, și Comisia Comunităților Europene, denumită în continuare *Comisia*, acționând pentru și în numele Comunității Europene, denumită în continuare *Comunitatea*, pe de altă parte, denumite în continuare *părți contractante*, având în vedere că:

1. un program special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală (denumit în continuare *SAPARD*), care prevede o contribuție financiară a Comunității, a fost stabilit prin Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.268/1999 privind sprijinul Comunității în ceea ce privește măsurile de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în țările candidate din Centrul și Estul Europei, în perioada de preaderare¹⁾, și modificat prin Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2.008/2004 din data de 16 noiembrie 2004²⁾;

2. planul prezentat de România a fost aprobat ca program pentru agricultură și dezvoltare rurală prin Decizia Comisiei Europene din 12 decembrie 2000, luată în conformitate cu art. 4 (5) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.268/1999. Programul a fost (ultima dată) modificat prin Decizia din 17 septembrie 2004;

3. Acordul multianual de finanțare dintre Guvernul României și Comisie acționând în numele Comunității, modificat ultima dată prin Acordul anual de finanțare 2003 dintre Guvernul României și Comisie acționând în numele Comunității (denumit în continuare *Acordul multianual de finanțare dintre România și Comunitate*), a fost încheiat la 17 ianuarie 2002 și prevede la art. 2 că angajamentul financiar al Comunității va fi stabilit în acordurile anuale de finanțare;

4. este necesar să fie stabilit angajamentul financiar al Comunității pentru anul 2004 în vederea realizării Programului pentru agricultură și dezvoltare rurală în România, precum și a oricăror modificări ulterioare (denumit în continuare *Programul*) și să fie prevăzută perioada de valabilitate a acestui angajament;

¹⁾ JO L 161, 26 iunie 1999, p. 87–93.

²⁾ JO L 349, 25 noiembrie 2004, p. 12–13.

5. Consiliul European de la Copenhaga din decembrie 2002, aprobând roadmap-ul pentru România la propunerea Comisiei³⁾, a decis să crească resursele financiare destinate asistenței de preaderare și să stabilească un procent pentru împărțirea alocațiilor între țările nemembre, de 30% pentru Bulgaria și 70% pentru România. Acordarea acestor procente ține cont de nevoile și de capacitatea de absorbție a fondurilor care fac obiectul asistenței menționate în primul subparagraf al art. 15 din Regulamentul (CE) nr. 1.268/1999, precum și de criteriile pentru alocațiile financiare pentru fiecare țară aplicantă, așa cum este stipulat în art. 7 (3) din acesta;

6. creșterea resurselor financiare a fost decisă de Parlamentul European și de Consiliu la 19 mai 2003, în contextul ajustării perspectivei financiare pentru extinderea Uniunii Europene (Decizia nr. 2003/429/CE)⁴⁾;

7. la 19 iulie 2004 Consiliul a adoptat o decizie⁵⁾ care stabilește cadrul general de abordare pentru realocarea resurselor financiare disponibile pentru instrumentul SAPARD pentru România, astfel cum se prevede la art. 15 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.268/1999;

8. art. 1 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2.008/2004 care modifică Regulamentul Consiliului nr. 1.268/1999 a introdus noi limite cu privire la ratele de ajutor, aliniindu-le, de la 1 ianuarie 2004, la cele din zonele mai puțin favorizate, aplicate în țările care au aderat la Uniunea Europeană la data de 1 mai 2004. În același timp au fost introduse prevederi care permit acordarea de subvenții de natură să faciliteze accesul la credite acordate prin alte instrumente, care nu trebuie luate în considerare la aplicarea acelor limite de ajutor. Astfel s-a înlăturat o posibilă ambiguitate, acea modificare aplicându-se cu efect retroactiv pentru toate țările beneficiare;

9. Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.268/1999 a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 769/2004⁶⁾ cu privire la țările de origine ale serviciilor, lucrărilor, mașinilor și bunurilor eligibile, care participă la licitații și contracte. Aceste țări trebuie adăugate în lista țărilor enumerate la pct. 8, secțiunea F din anexa la Acordul multianual de finanțare. Mai mult decât atât, lista trebuie adaptată ținându-se cont de faptul că unele dintre țările menționate la acest punct au aderat între timp la Uniunea Europeană ca state membre;

10. în lumina experienței acumulate și a comentariilor făcute după semnarea Acordului multianual de finanțare dintre România și Comunitate, este necesară efectuarea anumitor modificări la acesta;

11. este necesară modificarea, în consecință, a Acordului multianual de finanțare, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Obiectiv

Prezentul acord stabilește angajamentul financiar al Comunității pentru România pentru anul 2004. De asemenea, modifică Acordul multianual de finanțare semnat la 2 februarie 2001, cu modificările ulterioare.

ARTICOLUL 2

Angajament

Contribuția financiară a Comunității pentru anul 2004 este limitată la suma de 157.640.000 euro. Acest angajament este valabil numai pentru execuția Programului, modificat în conformitate cu Acordul multianual de finanțare dintre România și Comunitate.

ARTICOLUL 3

Perioada angajamentului

Comisia va anula automat orice parte a angajamentului la care se face referire în art. 2, care nu a fost reglementată prin plată în cont sau pentru care nu s-a primit o cerere de plată acceptabilă până la 31 decembrie 2006, cel mai târziu.

ARTICOLUL 4

Modificarea Acordului multianual de finanțare

Acordul multianual de finanțare se modifică după cum urmează:

1. În articolul 8, punctul de contact pentru România este înlocuit cu următorul:

„Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
Direcția generală de dezvoltare rurală — Autoritatea de Management pentru Programul SAPARD

Bd. Carol I nr. 24, sectorul 3

România — 020921 București

Telefon: +4021 3078 640

Fax: +4021 3078 606

E-mail: Dorel.Condurat@maa.ro“

2. În secțiunea A:

— **La articolul 3, al doilea paragraf va avea următorul cuprins:**

„România va trebui să se asigure întotdeauna că Responsabilul național cu autorizarea finanțării poartă întreaga responsabilitate financiară și obligația pentru fondurile primite din contribuția Comunității. Acesta va trebui să transmită Comisiei un specimen de semnături ale tuturor actorilor implicați în cererile de plată de la Comunitate,

³⁾ COM(2002)624 Final.

⁴⁾ JO L 147, 14 iunie 2003, p. 25.

⁵⁾ Decizia 2004/586/CE.

⁶⁾ JO L 123, 27 aprilie 2004, p.1—3.

conform art. 9 din prezenta secțiune. Responsabilul național cu autorizarea finanțării va fi punctul de contact pentru informațiile financiare trimise între România și Comisie.“

— **La articolul 5, paragraful 7 va avea următorul cuprins:**

„7. În ceea ce privește investițiile în proiecte, cu excepția celor în infrastructură care nu generează venit net substanțial, Agenția SAPARD se va asigura că pentru orice proiect din Program cumularea ajutorului public acordat din toate sursele nu depășește 50% din totalul costurilor eligibile. Măsurile pentru instruire sunt considerate ca fiind capital uman și nu sunt investiții în scopurile acestui paragraf.

Totuși, plafonul trebuie să fie:

(a) 55% pentru investițiile în exploatarea agricole realizate de către tinerii fermieri;

(b) 60% pentru investițiile în exploatarea agricole din zonele montane;

(c) 65% pentru investițiile în exploatarea agricole din zonele montane, realizate de către un tânăr fermier;

(d) 75% pentru investițiile din cadrul oricărei măsuri unde Comisia consideră că există dezastre naturale excepționale;

(e) 100% pentru investițiile în infrastructură care nu sunt de natură să genereze un venit net substanțial;

(f) 100% pentru măsurile care pregătesc comunitățile rurale să conceapă și să implementeze strategii de dezvoltare rurală locală și strategii integrate de dezvoltare rurală teritorială, de natură pilot, în cadrul limitelor [stabilite prin art. 33 f) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.257/1999].

În determinarea ratei ajutorului public, în scopul acestui paragraf, nu se va lua în considerare ajutorul național de natură să faciliteze accesul la finanțări acordate, fără beneficiul oricărei contribuții comunitare prevăzute în prezentul acord. Prevederile acestui subparagraf se vor aplica începând cu 1 ianuarie 2000. România trebuie să comunice Comisiei particularitățile acestor scheme de ajutor național înainte de implementarea lor în cadrul prezentului acord.

În orice caz, contribuția Comunității trebuie să fie conformă cu plafoanele privind ratele de ajutor și cumulării prevăzute pentru ajutorul de stat din Acordul european.“

Pentru Comisia Comunităților Europene,
Mariann Fischer Boel,
membru
José Manuel Silva Rodríguez,
director general pentru agricultură

— **La articolul 14, referința de la punctul 2.6 privind manualul Comisiei, denumit „Contracte de bunuri, servicii și lucrări încheiate în cadrul cooperării comunitare pentru țările terțe“, este înlocuită cu „Reguli și proceduri pentru contractele de servicii, bunuri și lucrări finanțate de la bugetul Comunității Europene în contextul cooperării cu țările terțe⁷⁾“.**

Regulile stabilite în acest manual trebuie aplicate tuturor procedurilor de achiziții publice inițiate de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

3. În secțiunea B:

— **La articolul 4 paragraful 2, punctul (b) va avea următorul cuprins:**

„(b) Impozite, taxe vamale și taxe de import.“

Aceste prevederi trebuie aplicate contractelor încheiate între Agenția SAPARD și beneficiarii finali de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

4. În secțiunea D:

Un nou Formular D-3 privind identificarea financiară este atașat ca anexă la prezentul acord.

5. În secțiunea F:

— **Textul punctului 8 va avea următorul cuprins:**

„Albania, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Croația, România, Turcia, Republica Federală Iugoslavia și fosta Republică Iugoslavă Macedonia.“

ARTICOLUL 5

Intrarea în vigoare

Prezentul acord va intra în vigoare la data la care ambele părți contractante își vor fi notificat reciproc îndeplinirea tuturor formalităților necesare pentru încheierea sa.

ARTICOLUL 6

Semnarea

Prezentul acord va fi eliberat în două exemplare, în limbile engleză și română, fiecare dintre acestea fiind autentice. Totuși, în cazul apariției unor divergențe între cele două texte, cel în limba engleză prevalează.

Încheiat la Bruxelles și, respectiv, la București la 12 mai 2005.

Pentru România,
Gheorghe Flutur,
ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale

⁷⁾ C(2003)697/3.

Formular D-3

IDENTIFICARE FINANCIARĂ

Aceste informații urmează a fi păstrate în înregistrările contabile ale Comisiei pentru a fi folosite în procedurile de plată.
Realizându-se pașii procedurii, personalul Comisiei va putea să le consulte în acest scop.

TITULARUL CONTULUI	
NUME	<input type="text"/>
ADRESĂ	<input type="text"/>
ORAȘ	<input type="text"/>
ȚARA	<input type="text"/>
PERS. DE CONTACT	<input type="text"/>
TELEFON	<input type="text"/>
E - MAIL	<input type="text"/>
COD POȘTAL	<input type="text"/>
NUMĂR TVA	<input type="text"/>
FAX	<input type="text"/>

BANCA	
NUME BANCĂ	<input type="text"/>
ADRESA SUCURSALĂ	<input type="text"/>
ORAȘ	<input type="text"/>
ȚARA	<input type="text"/>
NUMĂR CONT	<input type="text"/>
IBAN	<input type="text"/>
COD POȘTAL	<input type="text"/>

REMARCI :

STAMPILA BĂNCII ȘI SEMNĂTURA REPREZENTANTULUI BĂNCII (Ambele Obligatorii)(1)	DATA + SEMNĂTURA TITULARULUI CONTULUI: (Obligatoriu)
--	--

(1) Ștampila băncii și semnătura reprezentantului nu sunt necesare dacă acest formular este însoțit de o copie a declarației băncii. Semnătura titularului contului este obligatorie în toate cazurile.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2004 dintre România și Comisia Comunităților Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în România, semnat la Bruxelles și, respectiv, la București la 12 mai 2005

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2004 dintre România și Comisia Comunităților Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în România, semnat la Bruxelles și, respectiv, la București la 12 mai 2005 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 5 octombrie 2005.
Nr. 967.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 436
din 15 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dealul Mare” — S.R.L. Sighișoara în Dosarul nr. 1.412/2004 al Judecătoriei Sighișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât consideră că prevederile de lege criticate ca fiind neconstituționale nu încalcă dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi și ale art. 136 alin. (5) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.412/2004, **Judecătoria Sighișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/2003, cu modificările și completările ulterioare.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Dealul Mare” — S.R.L. Sighișoara într-o cauză având ca

obiect soluționarea plângerii contravenționale formulate de aceasta împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții aplicate în temeiul ordonanței criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 încalcă prevederile constituționale ale „art. 1 alin. (1) și (2)”, referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private și a creanțelor împotriva statului, în mod egal, indiferent de titular, precum și ale art. 136 alin. (5), privind inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii organice, prin aceea că instituie o ordine expresă de utilizare a unor disponibilități bănești care aparțin societății comerciale. Contrar art. 480 din Codul civil, potrivit căruia „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și de a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut*”, deși sumele de bani prevăzute de textul de lege criticat sunt proprietatea societății comerciale, ele nu pot fi utilizate în concordanță cu propriile nevoi ale acesteia. Mai mult, nerespectarea dispozițiilor de lege menționate este sancționată cu amendă contravențională.

Judecătoria Sighișoara apreciază că art. 6 alin. (2) din ordonanța criticată este chiar în sensul dispozițiilor constituționale și legale invocate ca fiind încălcate, adică în sensul exercitării prerogativelor dreptului de proprietate privată asupra unor bunuri mobile, în condițiile legii. Așadar, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată ar trebui respinsă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că „ordinea stabilită la art. 6 alin. (2) din ordonanța de urgență criticată nu aduce, în nici un fel, atingere proprietății, iar această ordine în utilizarea prioritară a disponibilităților bănești este consacrată la nivel de principiu în legislație, fiind vorba despre plata drepturilor salariale, precum și a obligațiilor către bugetul de stat”. Mai arată că acest text de lege este în concordanță și cu prevederile art. 41 din Constituție, referitoare la drepturile și libertățile fundamentale privind munca și protecția socială a muncii. În concluzie, excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, care stabilesc condițiile în care agenții economici sau alte persoane juridice împuternicite de aceștia pot utiliza sumele încasate în conturile deschise la unitățile trezoreriei statului, nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile

Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 14 noiembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 22 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare, al căror cuprins este următorul: „*Agenții economici sau alte persoane juridice împuternicite de aceștia vor utiliza sumele încasate în conturile deschise la unitățile trezoreriei statului, prevăzute la alin. (1), în următoarea ordine: pentru achitarea drepturilor de natură salarială, prin transferul sumelor aferente în conturile deschise la bănci, cu excepția impozitelor și contribuțiilor aferente acestora, pentru achitarea obligațiilor către bugetul de stat și celelalte bugete, iar sumele rămase disponibile pot fi virate în conturile deschise la bănci.*”

În opinia autorului excepției, aceste dispoziții de lege încalcă prevederile constituționale ale „art. 1 alin. (1) și (2)” și ale art. 136 alin. (5). În legătură cu invocarea art. 1 alin. (1) și (2) din Constituție, din criticile formulate rezultă că în realitate acestea vizează încălcarea art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Legea fundamentală. Textele din Constituție menționate prevăd:

— Art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...].*”

De asemenea, autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar și art. 480 din Codul civil, potrivit căruia „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și de a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, critica constă în susținerea potrivit căreia instituirea ordinii exprese de utilizare a unor disponibilități bănești încasate în conturile trezoreriei statului face imposibilă utilizarea lor în concordanță cu nevoile societății comerciale, deși acele sume sunt proprietatea acesteia.

În legătură cu aceste susțineri Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 cuprinde dispoziții referitoare la derularea operațiunilor de încasări și plăți privind fonduri publice prin trezoreria statului, care este definită de art. 1 din ordonanță ca fiind „*un sistem unitar și integrat prin care statul asigură efectuarea operațiunilor de încasări și plăți privind fonduri publice, inclusiv cele privind datoria publică, și a altor operațiuni ale statului, în condiții de siguranță și în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare*”. Adoptarea ordonanței a fost determinată de necesitatea revizuirii cadrului legislativ în activitatea de gestionare a banului public, în principal, sub aspecte

privind resursele temporare aflate în contul curent general al trezoreriei statului și a resurselor publice în general, rezolvarea situațiilor critice în cazul golurilor temporare de casă și reflectarea fidelă a fluxurilor financiare determinate de aceste activități într-un buget al trezoreriei, creându-se bazele pentru o administrare mai eficientă a resurselor publice în condiții de risc minim. Ordonanța cuprinde și dispoziții referitoare la administrarea resurselor contului curent general al trezoreriei statului, între care și cele ale art. 6 alin. (1), potrivit cărora „*Instituțiile publice, indiferent de sistemul de finanțare, au obligația să vireze sumele reprezentând contravaloarea bunurilor achiziționate, serviciilor prestate sau lucrărilor executate în conturile agenților economici beneficiari, deschise la unitățile trezoreriei statului în a căror rază aceștia sunt înregistrați fiscal*“. Doar cu privire la sumele încasate în condițiile prevăzute de acest alineat, iar nu și cu privire la alte sume încasate în alte conturi, dispune alin. (2) al art. 6 din ordonanța criticată, prin stabilirea ordinii de utilizare, și anume: „[...] pentru achitarea drepturilor de natură salarială, [...], pentru achitarea obligațiilor către bugetul de stat și celelalte bugete, iar sumele rămase disponibile pot fi virate în conturile deschise la bănci.“ Așadar, aceste dispoziții care vizează ordinea de utilizare de către agenții economici sau persoanele juridice împuternicite de

ele a sumelor menționate corespund cadrului general de reglementare a activității de gestionare a banului public, în condiții de risc minim. Față de cele arătate, Curtea nu poate reține, așa cum susține autorul excepției, că art. 6 alin. (2) din ordonanța de urgență a Guvernului contravine art. 44 și 136 din Constituție, întrucât acest text de lege nu cuprinde prevederi care să afecteze dreptul de proprietate al agenților economici enunțați asupra sumelor menționate, ci prevede doar ordinea în care ele vor fi utilizate și fără nici o referire cu privire la sumele încasate în conturile deschise la bănci. De altfel, potrivit art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (5) din Constituție, condițiile și limitele exercitării dreptului de proprietate privată se stabilesc prin lege, iar ordonanța criticată este o asemenea lege.

În legătură cu susținerile referitoare la contrarietatea prevederilor de lege criticate cu art. 480 din Codul civil, Curtea constată că nici această critică nu poate fi reținută, întrucât, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale legile, tratatele internaționale, regulamentele Parlamentului și ordonanțele Guvernului „[...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției“ și nicidecum cele cuprinse într-o altă lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dealul Mare“ — S.R.L. Sighișoara în Dosarul nr. 1.412/2004 al Judecătorei Sighișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

